

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська
ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 57–58 (13862-13863), 31 ЛИПНЯ 2020 р. Роздрібна ціна 2 грн. 75 коп.

тимуться містяни – мешканці та підприємці.

Завдяки цьому:

- ◆ покращиться екологічний та естетичний стан міста;
- ◆ місця відпочинку та рекреації будуть збережені;
- ◆ роботи з відновлення зеленого фонду відбуватимуться планово та прозоро;
- ◆ контролюватиметься незаконне зрізання дерев.

Варто наголосити, що інформаційний портал Smart Green БЦ (адреса: green.bc-rada.gov.ua) – це онлайн-портал зелених насаджень, дерев, квітників та декоративних елементів у Білій Церкві. На ньому за допомогою геоінформаційної системи завантажено дані із точною прив'язкою до місцевості. Тут є можливість додавати та оновлювати їх по кожному об'єкту. Вся інформація (фото, опис, історія змін) зберігається в електронному вигляді протягом багатьох років.

Портал потрібен, щоб ефективно та зручно управляти зеленим фондом міста й володіти актуальною інформацією про його кількість та стан. Наприклад, кожен може дізнатися, скільки в нашому місті аварійних дерев або які нові зелені зони планується створити. Візуалізація та зручне користування ресурсом дозволить кожному бажаному власноруч долучитися до вирішення важливої теми озеленення міста та знайти одностудців.

Користуючись порталом, білоцерківці зможуть вирішувати, де краще гуляти з дитиною, дізнатися, які дерева підлягають видаленню, бачити перспективи озеленення району та інше.

Громадські організації, що опікуються охороною природи, можуть аналізувати інформацію про стан зелених насаджень по районах міста, виявляти, де проблема озеленення гостріша, планувати проведення відповідних акцій, долучатися до спільних проєктів з озеленення, запобігати незаконним забудовам.

Власники зелених насаджень зможуть обліковувати та ухвалювати раціональні рішення щодо їхнього використання, планувати роботи з утримання й розвитку.

Міським службам та балансоутримувачам, користуючись актуальною інформацією, буде зручно проводити інвентаризацію, слідкувати за станом насаджень, планувати видалення аварійних дерев та роботи з їхнього догляду, створювати нові зони відпочинку.

Біла Церква – місто-парк, або

Мрії й діяти варто!

ІЗ ЛЮТОГО 2019 РОКУ В НАШОМУ МІСТІ АКТИВНО РЕАЛІЗОВУЄТЬСЯ ПРОЄКТ SMART GREEN БЦ В РАМКАХ ПРОГРАМИ SMART CITY ПРЕДСТАВНИЦТВА ФОНДУ ФРІДРІХА НАУМАНА «ЗА СВОБОДУ В УКРАЇНІ ТА БІЛОРУСІ».

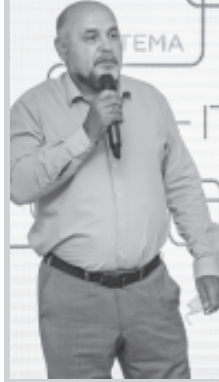
З того часу було виконано багато роботи, зокрема створено інформаційно-аналітичну систему, яку потрібно наповнити відповідною інформацією. Але команда з числа тих, хто любить, поважає та цінує природу, не зупиняється на досягнутому. Вона хоче, аби Біла Церква стала містом у парку, щоб усім землякам було затишно і комфортно, щоб легко дихалося за будь-якої погоди й за кожної пори року. Задля того, щоб пересування містом приносило задоволення. Детальніше – в матеріалі, підготовленому колегами з Білоцерківської міської ради.

Отож, 22 липня відбулася презентація оновлених проєктів Smart Green БЦ та «Місто-парк». Їхні розробники розповіли про створену стратегію розвитку озеленення – «Місто-парк Біла Церква».

розвитку міст: чому люди обирають життя серед парків». Засновниця громадської організації «Місто-сад» Женя Кулеба розповіла про те, як парки формують бренд міста. Альона Колотницька презентувала безпосередньо проєкт «Місто-парк. Big Idea, цілі, шляхи розвитку». Графічна дизайнерка, арт-директор, співзасновниця Агенції Senses Олена Кузьміна ознайомила з візуальним образом

На початку заходу до учасників події звернувся міський голова Геннадій Дикий: «Екологія в Білій Церкві, якість повітря – це, без перебільшення, найважливіше та найактуальніше питання. Зручне та комфортне проживання в місті – це наш пріоритет. Є приклади, коли в населених пунктах розвивалися підприємства і люди не могли жити в умовах погіршеного екологічного стану та виїжджали з них. Тому для нас ключовим завданням є зробити дійсно екологічно чисте і зелене місто, тоді це забезпечить якісну перспективу для нашої молоді та здоров'я майбутнього покоління».

Добре, що у нас є люди, які хочуть зробити Білу Церкву кращою. Вдячний представникам фонду Фрідріха Наумана і всім, хто долучився і ще долучиться до вирішення існуючих проблем, підтримки екології. Важливо робити всі кроки правильно, стратегічно їх продумавши. Спільною командою ми зможемо реалізувати програму сталого озеленення міста та фахово розташованих зелених насаджень. Переконали, що Біла Церква стане найкращим екологічним містом не тільки в Україні».

Із привітальним словом виступили також представник Фонду Фрідріха Наумана «За свободу в Україні та Білорусії» Володимир Кільдій і заступник директора департаменту житлово-комунального господарства-начальник управління благоустрою та екології департаменту Альона Колотницька.

Затим член команди «Місто-парк» Євгеній Кірпачов виступив із презентацією «Світові тенденції

цього проєкту. Присутнім також розповіли про перші екологічні кроки на шляху до «Міста-парку».

Власне, це ідея створити місто в парку, аби, вийшовши з дому, кожен міг комфортно добратися в будь-яку точку міста пішки, велосипедом чи громадським транспортом, пересуваючись зеленою зоною, а не повз металопластикові чи кам'яні конструкції, повністю заасфальтований простір. Місія проєкту – утримувати та забезпечувати розвиток зелених насаджень Білої Церкви для її нинішніх мешканців та майбутніх поколінь.

Згідно з визначеним планом, буде проведено:

- ◆ Інвентаризацію всіх зелених насаджень Білої Церкви та нанесено їх на карту.
- ◆ Розроблено стратегію відновлення та збагачення зеленого фонду міста.
- ◆ Системно втілюватиметься стратегія та залуча-

Альона Колотницька:

«Ми презентували концепцію озеленення Білої Церкви. З підприємцями, депутатами, активними громадянами говорили про світові тренди публічних просторів, ділилися планами, історіями успіху інших міст, що надихають, планували мотиваційні заходи».

Наш проєкт вельми амбітний, це програма розвитку та збереження зелених зон, яка узгоджується з Генеральним планом, Стратегією розвитку міста, і сприяння влади є не лише важливою, але й необхідною складовою. Тож ми вдячні міському голові та депутатам за небайдужість і слова підтримки!

Попереду в нас нелегкий, тривалий, проте цікавий шлях. Та ми окрилені і натхненні, оскільки віримо в хорошу ідею, в команду і в найкраще місто – в Білу Церкву!»

Все буде «Батьківщина»?

Лідер ВО «Батьківщина» Юлія Тимошенко визначилася з керівною верхівкою виборчого штабу в Київській області. Хто увійшов до її складу і чому це означає «ласкаво просимо» для нових регіональних лідерів?

Виборчий штаб очолив Костянтин Бондарев, голова Київської обласної «Батьківщини». Він керує обласною організацією вже понад 10 років, тому це не стало новиною. Втім варто сказати, це призначення вчергове підтвердило його авторитет на Київщині. Заступником з організаційних питань стала Ганна Старикова, голова Київської обласної ради у 2015–2019 роках. А питаннями агітації та пропаганди завідуватиме Володимир Полочанінов. І на цьому потрібно зробити особливий акцент. Востаннє в рядах «батьківщинівців» Полочанінов з'являвся у 2012 році. Політичні експерти сходяться на думці, що його поява у «Батьківщині» дуже показова. Але сьогодні політознавці уникають будь-яких оцінок на публіку. Їх можна зрозуміти, адже вже розпочалася передвиборча кампанія, тому необережні коментарі можуть створити хибну думку про цілеспрямовану підтримку певної політичної сили. Втім один зі знавців політикуму на Київщині погодився дати коментар нашій редакції, але за умови, що його прізвище не надрукують на шпальтах газети.

«Поява Володимира Полочанінова у команді «Батьківщини» досить красномовна. Поясно чому. Пригадайте виборчу кампанію 2012 року? Тоді відбулося злиття «Батьківщини» і «Фронту змін». Воно мало потужну основу, адже це була справжня об'єднана опозиція», – зазначив політолог.

Полочанінов тоді очолював Київську обласну організацію «Фронту змін». Наш співрозмовник також зауважив, що зазвичай будь-які об'єднання в українському політикумі супроводжуються підкилимними інтригами та боротьбою за

місце під сонцем. На його думку, злиття у Київській області було, навпаки, органічним, і це, скоріше, було винятком, аніж правилом. Саме тому в 2012 році «Батьківщині» вдалося створити потужну команду, переконаний експерт.

«Про що це говорить сьогодні? Це означає, що «Батьківщина» вже заклала фундамент сильної передвиборчої кампанії на Київщині, а також це говорить про відкриті партійні двері для місцевих лідерів і, як прийнято називати, відчинені вікна можливостей», – зауважив політолог.

Нагадаємо, що у 2012 році Володимир Полочанінов був обраний депутатом Верховної Ради України (безпартійний, входив до фракції «Батьківщина», але так і не став членом партії). У 2014 році Володимир Полочанінов написав заяву про складання депутатських повноважень. Він аргументував своє рішення так: «Все, що відбувається в стінах Парламенту, не має жодного відношення ні до моєї країни, ні до війни, яка в ній відбувається, ні до реформ чи змін на благо, всі зайняті виборами та лише ними». Можливо, з тих часів, на думку Полочанінова, щось змінилось. Але чому він вирішив повернутися – питання відкрите...

Наталія КУДРЯВЦЕВА,
журналіст

Цінності очима дітей

▲ 21 липня відбулося нагородження переможців та призерів Відкритого міського онлайн-фестивалю малюнка «Загальнолюдські та олімпійські цінності», присвяченого Олімпійському дню та спрямованого на підтримку всеукраїнського спортивного-масового заходу серед дітей та молоді, йдеться на офіційному сайті міської ради.

▲ Учасники змага-

лись у двох вікових групах: 6–10 і 11–15 років, та за двома напрямками: звичайний малюнок у всіх відомих техніках і цифровий малюнок із використанням цифрового живопису та рендеринг зображення.

▲ Судді не бачили в протоколах, хто є автором малюнка. Найкращі роботи обирались за такими критеріями: повнота розкриття теми, особистий погляд на світ та проблеми,

пов'язані з темою фестивалю, оригінальність творчого задуму, змістовність, креативність, патріотизм, яскравість.

▲ Переможці та призери фестивалю одержали подарунки од відділення Національного олімпійського комітету України в Київській області та кубки, медалі, дипломи, солодкі призи від Білоцерківського міського центру фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх».

Нещодавно мої рідні, мальовничі й такі гостинні Дрозди радо приймали добрих друзів, з якими разом і жили, й творили кілька днів.

А вирушили ми зі столиці раненько за новими творчими враженнями в Білоцерківський край із командою телеканалу «Глас», попередньо завантаживши в машину апаратуру, грим і весь інший реманент. Мета цих відвідин чудова – черговий раз відчутти й передати глядачам цінність українських, сокровенних традицій, щедрість людей та багатство рідної землі!

дуватимемо дуже довго! Четверта локація – з творчими, натхненними і такими непосидючими, дорогими мені людьми, по-справжньому народною «Родиною» – Подивилися стародавній обряд зажинок. Жали, косили, співали і танцювали, а до косарів приєднався співучий начальник районного відділу культури пан Роман Бичек.

Дивуюся, захоплююся: ці люди все встигають!!!

чоловік на роботі. Починали з моїм батьком. Олександр Іванович ще агрономом, а батькові в 22 роки довірили село – 16 літ він був головою сільради. Їхній дружний тандем підняв рідні Дрозди на високий рівень по благоустрою: добротні асфальтовані дороги, газ, дитячий садок, школа, будинок культури...

Тепер із 9-годинного відео, яке наша команда зробила на Білоцерків-

Вільнолюбний, працюючий, творчий Дроздівський край

Зупинившись у моєї тітоньки Людмили Сапрун, аби підготуватись до зйомок, вирушаємо на першу локацію – на колгоспний тік, до сільської комори, де віють, зберігають обмолочену пшеницю.

Друга локація – Лиса гора в Мазепинцях. Чисте небо, золотата нива і стигла пшеничка. Про багаті дроздівські врожаї розповів нам агроном місцевого господарства Сергій Марченко. Там, у самісінькому епіцентрі жнив, зустріла багатьох односельців: комбайнери трудяться з ранечку до ночі, на новеньких «John Deere» та «Massey Ferguson».

А ось і третя зупинка, смачна – обід. Гостинність кухарів місцевого господарства просто вразила: і борщик із пампушками, і безліч інших всіляких приготувань ними смаколиків ми із вдячністю зга-

Робота, господарство, готироди та інші домашні клопоти... Маючи жагучу любов до української пісні, неабияке завзяття, знаходять час для творчості. 36 років – тури, гастролі, в 94-му – Білорусь і «Слов'янський базар», а скільки поїздок Україною (Трускавець і сцена Українського Дому гриміли)!..

Завершився перший день рецептами давнього соління, якими поділилась бабуся-господина Ольга Гаврилівна Савицька.

Вранці другого – рідні дроздівські поля, що перебувають під пильним господарським оком Олександра Івановича Кравченка. Із грудня 1973 року він опікується місцевою агрофірмою «Дім» (колишній КСП імені Леніна), а це, на хвилиночку, 47 років! І вдень, і вночі, без вихідних і відпусток, душею й думками цей

щині, треба скомпонувати 30-хвилинний документальний фільм. Я щиро дякую за підтримку моїх ідей усім вам, дорогі дроздзяни! Сільському голові Галині Олександрівні Морській, співочим односельцям – «Родиновці» (яких готувала моя найдорожча мама), Василеві Шпуганичу та Михайлові Борозенцю (за логістику селом), моїй тітоньці Людмилі Сапрун (за комфорт і проживання), керівнику від Бога О.І. Кравченку – за смачні обіди і вечери. Спасибі також друзям і партнерам, які долучилися до процесу, а за розуміння і реалізацію ідеї – редактору та всій команді знімальної групи телеканалу «Глас».

Моя мала батьківщина, вільнолюбний Дроздівський творчий край, ще раз дякую за гостинність!

Надія КАРПЕНКО

Точка зору

▲ Адже в ту мить, коли треба було бігти на світло цивілізації, ми бігали «між крапельок» і, то головне, недалечко, щоб мама-Москва нас не втратила з очей. Про національну ідею як основу освіти, звичайно, не йшлося. Радянська ментальність, що змушувала людей тягти все в двір і берегти, доки не відібрали, теж відіграла свою роль. Хто служив у НДР, той пам'ятає таблички, що забороняли заходити «руським» (себто будь-кому із Союзу) до відділів магазинів із цінними товарами, щоб не крали. Тож педагогічна запущеність – є, відхилення у поведінці – теж є. Схильність же до правопорушень впливає з попередніх пунктів, однак існує ніби в двох вимірах. Так, крадіжка чи побиття – це у нашій свідомості все ще серйозний кримінал і є винятком із норми. Але от із дрібними порушеннями закону і всіляких правил справа інакша. Бо ж для багатьох українців якраз вони і є нормою, дією природною, мов дихання.

■ Розглянемо найелементарніший і найбанальніший приклад (власне, той, що спонукав до написання цих рядків) – носіння масок. Ні, не будемо зачіпати коронавірус, адже

вимірюють дуже по-різному. Не обговорюватимемо і її захисні функції (люди все одно вперто ігнорують те, що маска захищає НЕ ВАС, а людей ВІД ВАС). Просто торкнемося тимчасової вимоги носити маску в певних місцях, яку численні громадяни ну ніяк не бажають виконувати. У тому ж автобусі чи на ринку, в магазині. Дітлахи, яким дорослі не пояснили, і дорослі, недисципліновані та безвідповідальні, як дітлахи, не бажають виконувати правила, які ж начебто для всіх. Людина вважає, що вона краща чи розумніша за інших, хоча помирається в обох пунктах. І не варто розповідати про спеку, через яку, мовляв, неможливо носити маску. Жоден суд у країні не вдовольниться відмазкою «я вкрав, бо через це безгрошів'я не маю, на що жити» і все одно правопорушника «посадить». То що ж за подвійні стандарти? Зрештою, чому я, зрозумівши, що пішов по хліб без маски, натягну футболку на носа, купую в аптеці маску, а вже потім іду в магазин, а хтось чхати хотів? Чому ми так багато вимагаємо і так клянемо грабіжників-чиновників, а самі їдемо на шашличок, коли в усі рупори закликали

Суспільство дітлахів

Блукаючи безмежними просторами інтернету, наткнувся на таке визначення: «Соціально дезадаптовані діти – це недисципліновані, або ж «важкі підлітки», педагогічно чи соціально запущені, важковиховувані або з відхиленнями в поведінці чи схильні до правопорушень». Тлумачення цікаве тим, що насправді чудово пасує і дорослим людям. До того ж, настільки багатьом, що через них, певно, і весь соціум можна вважати соціально дезадаптованим. І це можна пояснити.

існують люди, які не те що в нього, а й навіть у «круглість» Землі не вірять. Його небезпечність співвітчизники теж

сидіти вдома? Суть порушення не змінюється, як, зрештою, і відчуття безкарності.

■ Звичайно, за порушення правил карантину передбачена відповідальність. Її навіть можна збільшити, як зараз люблять робити наші можновладні популісти, але який сенс? Спочатку варто було б зробити покарання невідворотним, а вже потім підкручувати його суворість. Інакше тої страшної кари уникне чийсь кум чи племінник, а звичайна й чесна людина отримає по повній.

■ Відсутність маски, куріння поза спеціальними місцями, продаж алкоголю після десятої, їзда за кермом після бокальчика, сміття на газоні та купа інших порушень інструкцій, правил і права – це все відголос часів, коли через паркан елеватора перекидали зерно, із заводу виносили запчастини, коли цупилося те, чого забагато, і те, чого катма, щоб у самого було хоч щось. Часів, коли порушення стало елементом виживання і просто життя.

Тепер це просто девіантна поведінка, якої, наче якоїсь шкідливої звички, неможливо здихатися через те, що її носії – просто недисципліновані та неадаптовані до життя в нормальному суспільстві і вчити яких запізно. Можливо, настав час «підшивати торпеди»?

Богдан ХРАБУСТ

Усім теплом своїх сердець вітаємо з ювілеєм – першим 65-річчям – голову ради ветеранів 1-го мікрорайону **СЕРГІЯ ДМИТРОВИЧА ЧЕЛНОВА!**

Бажаєм здоров'я, добра, довголіття,
Хай вистачить щастя на ціле століття.
Хай скрізь буде лад – на роботі, в сім'ї,
І радість на серці, і хліб на столі.

1 серпня

З повагою – рада ветеранів 3-го мікрорайону

Електронні лікарняні. Коли чекати і як користуватись?

ЯК ОФОРМИТИ?

- ПАЦІЄНТ ЗВЕРТАЄТЬСЯ ДО СІМЕЙНОГО ЛІКАРЯ
- ЛІКАР ЧЕРЕЗ ВЕБПОРТАЛ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ
- Підписує електронний листок непрацездатності
- заповнює дані про стан пацієнта
- вказує місце, поглядний термін лікарняного
- отримує електронний листок

Якщо пацієнт одужав, лікарняний закривається автоматично

Якщо лікарняний потрібно продовжити, необхідний візит до лікаря

Інформація автоматично передається до Фонду соціального страхування

Роботодавець може ознайомитися в електронному кабінеті на вебпорталі ПФУ

Повноцінний запуск е-лікарняних планується з 2021 року

Ще у квітні в Україні мали з'явитись електронні лікарняні. Але пандемія коронавірусу внесла свої корективи, і початок роботи системи довелося відкласти. Наразі тестовий запуск е-лікарняних планується з серпня, а повноцінна робота вже з початку наступного року. Що слід знати про оформлення електронних листків непрацездатності, аналізували експерти Центру громадського моніторингу та контролю.

Частина великої реформи

Запровадження електронних лікарняних – це частина загального переходу української медицини на електронний документообіг. Цей процес почався ще 2018 року, коли в Україні з'явилася система eHealth. Тоді ж почалася розробка Електронного реєстру листків непрацездатності та відповідної законодавчої бази.

Уже зараз все технічно готово, і єдиний реєстр запустили на базі Пенсійного фонду (portal.pfu.gov.ua). Він формується автоматично, збираючи дані фонду, eHealth та реєстрів Фонду соціального страхування. У базу потрапляє інформація, яку зазвичай записують у паперовий лікарняний: ім'я пацієнта, стать, дата народження, ідентифікаційний код, місце роботи. Уже з серпня систему тестуватимуть понад 700 українських лікарень.

Поки систему тестуватимуть, лікарі виписуватимуть як електронні, так і паперові лікарняні. В МОЗ кажуть, що у майбутньому відмова від паперу дозволить зекономити приблиз-

но 4 млн грн, які щорічно витрачались на закупівлю бланків. Крім того, система зекономить державі мільярди гривень, які виплачуються за фальшивими листками непрацездатності. Підробити лікарняний стане складніше, адже всі дії лікарів будуть автоматично фіксуватися в електронній системі.

Як оформити?

Як і раніше, для оформлення лікарняного пацієнт має звернутися до сімейного лікаря, який за потреби направить до профільних спеціалістів. Лікар за допомогою спеціального веб-інтерфейсу відкриє електронний листок непрацездатності, заповнить дані щодо стану та діагнозу, встановить попередній термін лікарняного. Після цього лікар має поставити власний електронний підпис, вказавши свою посаду, дату та час реєстрації даних пацієнта.

«Загальна схема така. Людина звернулася до лікаря, лікар засвідчує, що вона дійсно тимчасово непрацездатна, формується медичний висновок, підписаний цифровим підписом лікаря, потрапляє до нас. На основі цього ми

перевіряємо статус застрахованої особи і, відповідно, в реєстрі на підставі цього висновку формується електронний листок непрацездатності. Після цього інформація про нього розміщується в електронному кабінеті застрахованої особи і в електронному кабінеті роботодавця для того, щоб вони могли розрахувати лікарняний», – пояснює технічний бек питання керівник IT-департаменту Пенсійного фонду Олександр Малецький.

Лікарняний автоматично потраплятиме до Фонду соціального страхування, що має прискорити призначення страхових виплат. Роботодавці зможуть переглянути інформацію про лікарняні своїх співробітників через особистий електронний кабінет на веб-порталі Пенсійного фонду.

Важливо знати, що коли пацієнт одужав і попередньо встановлений лікарем термін, лікарняний закривається автоматично без відвідування медзакладу. Якщо лікарняний потрібно буде продовжити, необхідно ще раз звернутися до лікаря.

Експерти кажуть, що оформлення електронних лікарняних буде зручним як для лікарів, так і для пацієнтів. Найперше воно мінімізує бюрократію, адже лікар більше не витрачатиме час на зайву паперову роботу, а пацієнт – на збір печаток по кабінетах. Крім того, пацієнт економитиме час, який раніше витрачав на зайвий візит до медзакладу після одужання.

Поки система електронних лікарняних запускається в тестовому режимі, лікарі отримують електронні підписи та навчаються правильно заповнювати форми. Якщо все буде за планом, то вже з наступного року українська медицина стане ще трохи сучаснішою.

Урок історії

Білоцерківська українська гімназія

Ще двадцять років тому про існування в Білій Церкві української гімназії імені Бориса Грінченка мало кому було відомо, хіба лише вузькому колу краєзнавців. Її справедливо можна назвати однією з маловідомих сторінок нашого міста.

Гімназія ім. Бориса Грінченка відкрила двері 1 січня 1918 року, вона з'явилася в результаті перетворення українських вечірніх курсів і користувалася всіма правами державних гімназій. Розташовувалася вона в приміщенні державної чоловічої гімназії, заняття проводилися в третю зміну. До закладу приймали з 14 років і лише тих, хто склав вступний іспит.

Мета гімназії ім. Бориса Грінченка – надати середню освіту всім, хто не міг бути учнем державної гімназії. Була вона 8-класною, але навчання проходило за 4 роки, кожен семестр (півріччя) відповідав одному класу державної гімназії.

Основний контингент учнів складали селяни Васильківського повіту, хоча були й з інших. Цікаво, що близько 10 відсотків учнів закладу становили вчителі народних шкіл. А за національним складом в абсолютній більшості були українці, хоча в закладі навчалися кілька єврейських дітей. На кінець грудня 1918 року в гімназії студіювали науки 211 учнів. До речі, вихованці створили чималий хор, який виконував виключно українські пісні, також тут діяв учнівський драматичний гурток.

Керівним органом закладу була педагогічна рада, її очолював Арсеній Міляшкевич, який у грудні 1919 року був делегатом з'їзду директорів українських гімназій.

Варто зауважити, що «грінченківці», як і керівництво гімназії, не стояли осторонь

Гімназисти Білої Церкви

від українського національно-визвольного руху. Коли 14 грудня 1918 року війська Української Народної Республіки взяли Київ, у Білоцерківській українській гімназії було свято. Арсеній Міляшкевич зібрав гімназистів і весь педагогічний колектив та урочисто повідомив про цю подію, після чого проголосив: «Слава Україні!». Затим учнівський хор заспівав національний гімн. Коли славень стих, голова педагогічної ради закликав вічно пам'ятати борців за волю України. Того дня всіх учнів звільнили від навчання, і ще довго звучала з вуст гімназистів українська пісня...

Недовго проіснувала українська гімназія ім. Б. Грінченка. В 1920 році, як і всі гімназії міста, вона припинила своє існування. Детальніше про цей заклад можна дізнатися в музеї гімназійної освіти Білої Церкви.

Анатолій БОНДАР

Мешканці м. Білої Церкви та Білоцерківського району для вирішення питань щодо пенсійного забезпечення можуть звертатись у будь-який сервісний центр, незалежно від перебування на обліку (крім виплати допомоги на поховання та недоотриманої пенсії) за адресами:

	Адреса	«Гаряча лінія»
Білоцерківський відділ обслуговування громадян № 1	м. Біла Церква, вул. Я. Мудрого, 2	(04563) 5-30-04 (04563) 5-89-43
Білоцерківський відділ обслуговування громадян № 2	м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 106	(04563) 34-69-62 096-230-25-13
Білоцерківський відділ обслуговування громадян № 3	м. Біла Церква, вул. Леваневського, 34	(04563) 7-05-55

- ✓ Оформлення виплати допомоги на поховання та недоотриманої пенсії здійснюється у тому сервісному центрі, де померлий пенсіонер перебував на обліку.
- ✓ Консультації можна отримати за телефонами «гарячої лінії».
- ✓ Подання заяв на призначення (перерахунок) пенсій, отримання довідок про доходи та довідок форми ОК-5, ОК-7, Додаток 9 – можливо дистанційно, через сервіс електронних послуг Пенсійного фонду України (<https://portal.pfu.gov.ua>), послуги надаються для користувачів, які увійшли на веб-портал за ЕЦП).
- ✓ Адреса для листування: 09117, м. Біла Церква, вул. Я. Мудрого, 2.
- ✓ Залишити звернення до Пенсійного фонду можна у скриньках, які розміщені біля входів до сервісних центрів.

Оксана БУРИМСЬКА, начальник Білоцерківського відділу обслуговування громадян № 2 (сервісний центр) управління обслуговування громадян ГУ ПФУ в Київській області

Верховна Рада України призначила чергові вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів на неділю 25 жовтня 2020 року
Відповідно до Постанови Верховної Ради «Про призначення чергових місцевих виборів», в газеті «Громадська думка» на період виборчої кампанії встановлено такі розцінки на розміщення матеріалів агітаційного змісту: 1 стор. – 8,00 грн за 1 кв. см, всі інші сторінки – 7,00 грн за 1 кв. см.

Інформація про виконання бюджету м. Біла Церква за 1 півріччя 2020 року

За даними казначейського звіту, фактичний обсяг фінансових ресурсів бюджету м. Біла Церква за станом на 1 липня 2020 року склав **789 825 460** грн, у тому числі доходи загального фонду – **762 980 580** грн, спеціального фонду – **26 844 880** грн.

Загальний фонд складається з власних доходів (70,5%) та трансфертів з бюджетів вищого рівня (29,5%). За 1 півріччя 2020 року до загального фонду міського бюджету надійшло **538 099 466** грн податків і зборів, що на 14 043 446 грн, або на 2,7%, більше плану. В порівнянні з 1 півріччям 2019 року, доходи загального фонду зросли на 13,0%, або на 62 073 386 грн.

Домінуючу позицію в структурі доходів загального фонду бюджету займає «Податок та збір на доходи фізичних осіб». За станом на 1 липня 2020 року його частка у складі доходів загального фонду становить 55,5%. За січень-червень 2020 року надійшло 298 398 834 грн зазначеного податку, що на 5,4% менше плану. В порівнянні з відповідним періодом 2019 року, надходження ПДФО зросли на 6,7%.

Найбільшими джерелами доходів загального фонду (крім ПДФО) є:

- ✓ «Єдиний податок» (18,1% у структурі надходжень загального фонду) – за 1 півріччя 2020 року надійшло 97 286 440 грн, що на 7,2% більше плану та на 14,5% більше, ніж за відповідний період минулого року;
- ✓ «Плата за землю» (10,6% у структурі доходів загального фонду) – за звітний період надійшло 56 973 791 грн, що на 45,9% більше плану та на 46,5% більше мину-

лорічного показника;

✓ «Акцизний податок» (8,2% у структурі доходів загального фонду) – за січень-червень 2020 року надійшло 44 370 478 грн, що складає 93,0% плану. В порівнянні з 1 півріччям 2019 року, надходження зросли на 2,1%.

Загальна сума «Місцевих податків і зборів», до яких належать «Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки», «Плата за землю», «Транспортний податок», «Туристичний збір» та «Єдиний податок» за станом на 1 липня 2020 року дорівнює 186 062 545 грн (34,6% у структурі доходів загального фонду).

За 1 півріччя 2020 року до **спеціального фонду** міського бюджету надійшло 26 844 880 грн, у тому числі без урахування власних надходжень бюджетних установ – 9 666 768 грн, що на 12,1% більше, ніж за відповідний період минулого року. До **бюджету розвитку** надійшло 8 675 701 грн (на 15,0% більше, ніж за січень-червень 2019 року).

За 1 півріччя 2020 року до бюджету міста надійшло 224 881 114 грн **офіційних трансфертів** від органів державного управління, у тому числі: дотації – 7 293 870 грн, субвенції – 217 587 244 грн.

Видаткова частина місцевого бюджету за 1 півріччя 2020 року складає 824 438 995 грн, або 87,6% до затвердженого річного плану з урахуванням змін, у тому числі:

- ✓ обсяг видатків загального фонду бюджету – 639 328 612 грн;
- ✓ обсяг видатків спеціального фонду бюджету – 185 110 383 грн.

У загальній сумі видатків передбачений обсяг субвенцій з державного та обласного бюджетів 213 480 887 грн (загальний фонд – 212 178 186 грн, спеціальний фонд – 1 302 701 грн).

У структурі видатків найбільшу питому вагу складають видатки на утримання установ соціально-культурної сфери міста – 531 549 683 грн, в тому числі:

- ✓ освіта – 353 216 855 грн, або 66,5%;
- ✓ охорона здоров'я – 86 929 703 грн – 16,4%;
- ✓ культура – 38 303 771 грн – 7,2%;
- ✓ соціальний захист та молодіжні програми – 32 150 393 грн – 6,0%;
- ✓ фізична культура та спорт – 20 948 961 грн – 3,9%.

Видатки загального фонду на захищені статті (заробітна плата з нарахуваннями, медикаменти, харчування, оплата комунальних послуг) становлять 566 264 292 грн, або 88,8% до загального обсягу бюджету.

За рахунок коштів спеціального фонду бюджету розвитку проведено капітальних видатків на суму 168 268 604 грн по об'єктах соціально-культурної сфери та комунальної інфраструктури міста.

Крім того, виконання бюджету в частині офіційних трансфертів, а саме: субвенцій з державного та обласного бюджету за 1 півріччя 2020 року по загальному та спеціальному фонду, становить 213 480 887 грн.

Детальна інформація про виконання бюджету м. Білої Церкви за 1 півріччя 2020 р. розміщена на сайті міської ради.

Світлана ТЕРЕЩУК,

начальник міського фінансового управління Білоцерківської міської ради

◆ Літо. Липень. Наша двокімнатна квартира така суха і така жовта, що, здається, зараз спалахне, а вже за мить – одітіле, як папірець. Наша? Наша, але не моя, бо мені хочеться в

Варення

Сергій ОСОКА

село, де саме зараз гнатимуть корів, де баба тре кабачок на тертушці біля погрібника, де над річкою в'юються рої оксамитової мошки. Там грає з хати радіо, грюкає колодязна корба, кричать кури. І спориш у дворі, і дві шовковиці, і абрикоса натомилась од денної спеки і тепер уже майже крізь сон слухають те надвечірнє порання. Я – там. Я ж там щовечора літаю і дзичку джмеликом, збираю на п'яти срібло роси, солодко відчуваю ніч, що насувається з-за луку, з-за Скель. Я там літую. А тут – хто ж?

◆ Я привіз сюди відро абрикосів. Вони тепер стоять у сутінках передпокою і ждуть матері, яка варитиме з них варення. Вона байдужо, якимось наче й не руками, а самими зморшками на лобі розрізатиме їхні м'які соковиті тіла, вийматиме з них серця і кидатиме в чорний смітник під ногами. А тіла, розтіяті навпіл, складатиме в емальовану миску. Жодна жовта в чорну цяточку абрикоска не впаде з її рук на підлогу, і навіть на мить не забруднить нашої стерильної кухні. Тільки сонцю і тіням тут можна жити і рухатись, як заманеться.

◆ Але варення сьогодні не буде. Мати впала, як ішла з роботи, і розбила коліно. Вона тепер сидить у темряві віталні, плаче, з коліна стікають ручаї крові, хочуть потрапити на підлогу, але вона не дає їм –

втирає кухонним рушником вже десь аж на щиколотках.

◆ Мені ніби чогось бракує – чи голосу, чи запаху, чи речей, я довго не розумію, чого саме. А потім одразу розумію – у хаті немає батька, і навіть жодного натяку на батька немає: ні його капців, ні вудочок, ні стереомагнітофона «Юпітер» кольору металік. Аякже, він же осью тут стояв. В мене ніколи не було потреби в батькові і в його байдужості до мене. Але тепер я розумію, о-о-о, тепер я дуже добре розумію, що мати плаче не тому, що в неї болить розбите коліно. Або – не тільки тому.

◆ У кухні цяпає вода з поламаною крана. Те цяпання у тиші також здається жовтим, жахитно жовтим, як електричний стілець або газова камера. Його не вдасться отак узяти й зупинити, як мати зупиняє кров рушником. Вона має цяпати і цяпати, аж поки не настане кінець світу. Я не витримую і йду до неї. Мої пальці пітніють і смикаються, я весь час поправляю на собі одяг.

– Де батько?
◆ Вона мовчить і показує пальцем угору. І я розумію, про що мова. Він пішов до тітки Наталки, бухгалтерші з комбикормового. Вона ходить, як качка. Її поки обійдеш, то півдня пройде. Це мати так каже. Вона не дозволяє гратися з тітки-Наталчиним Сашком і взагалі бодай ступати на

п'ятий поверх. Один раз навіть змусила віддавати їй назад цукерки, якими та мене пригощала. «У Чіти взяв? Односте назад... Я жду...» Її паузи висіли так загрозливо, що я одніс, але вже не згадаю як...
– Шо їсти?
– Мене з'їже...
◆ Вона ще погрожує мені, що відтепер моє вільне сільське життя закінчиться, і що я тепер маю допомагати їй (плакати чи підтримувати геометричний порядок у квартирі?), а в село ми будемо їздити тільки на вихідних, помагати дідові й бабі – полоти, садити, прибирати. Блабла-бла. Разом. Усі разом. Сім'єю. Ненавиджу, коли вона каже слово «сім'я». Не-на-ви-джу. Ненавиджу, хоч і знаю, що нічого цього не буде. Що вже до завтра я їй набридну своїм рибальським начинням, своїми камінцями в черевиках, своїми плямами («Од чого?!!!!!») на штанях, і вона видворить мене в село, де я знову буду джмеликом, буду літати і пити росу, а вона тут буде сидіти і вбивати себе своїми ганчірками, пілососами, поліролями, пастами й порошками. І нехай.

◆ Я проношу повз неї відро з абрикосами. Вона вже спить. Я йду на балкон і перевертаю відро в гаряче чорне повітря. Абрикоси й не мріяли, що вдруге в своєму абрикосячому житті падатимуть на землю і шелестітимуть, шелестітимуть об листя, відчинені вікна і побілені стовбури на клумбі.

битися, виконується, як слід. 4. В Україні та деяких інших країнах — ввічлива форма звертання або називання стосовно до осіб чоловічої статі. 5. Результат, наслідок підрахунків. 6. Харчовий продукт, що його одержують із молока при його сквашуванні та відокремленні сироватки. 7. Хутряний чобіт з м'якою підшвою — взуття, поширене здебільшого у народів Півночі та Сибіру. 8. Стиль музики, що виник із Хардкор-панку. 9. Геометричне тіло, утворене обертанням круга навколо осі, що лежить у площині цього круга й не перетинає його. 10. У давньогрецькій міфології бог підземного світу, володар «царства тіней» померлих. 12. Змія родини гадюкових. 13. Червоно-бурій шар на поверхні заліза, який утворюється внаслідок його окислення. 14. ... з вогнем. 15. Академія технологічних наук. 16. Місто та муніципалітет в Сербії, столиця адміністративного регіону Нишава. 17. Машина технічного обслуговування. 18. Безладне звучання багатьох голосів. 19. Російська телекомпанія. 20. Шлях, засіб, рух духовної практики в будизмі, завдяки якому досягають просвітлення. 22. Мідний велетень на Криті, що відганяв від острова чужинців. 23. Ріка в Німеччині, протікає землею Бранденбург. 24. Найвищий пік Криту. 25. Київський політехнічний інститут.

По горизонталі:
1. Скальпель. 6. Ступінь. 11. Петриград. 16. Намагання. 21. Штормітка. 26. Платані.
По вертикалі:
2. Кот. 3. Лад. 4. Пан. 5. Лік. 6. Сир. 7. Уніт. 8. Емо. 9. Тор. 10. Аїт. 11. Ефа. 13. Ржа. 14. Гат. 15. Аїт. 16. Ніш. 17. МТО. 18. Гам. 19. НТВ. 20. Ріна. 22. Тал. 23. Рін. 24. Іпа. 25. КІП.

Кросворд

По горизонталі: 1. Невеликий хірургічний ніж. 6. Дівчина, яка навчається у вищому або середньому спеціальному навчальному закладі. 11. Ворог прогресу, всього передового. 16. Докладання зусиль до чого-небудь. 21. Легка куртка з прогумованою матерією. 26. Велике господарство, в якому вирощують спеціальні технічні або продовольчі культури.

По вертикалі: 2. ...-д'Івуар (держава в західній Африці, що межує на півночі з Малі і Буркіна-Фасо, на сході з Ганою, на заході з Ліберією і Гвінеєю, на півдні омивається Гвінейською затокою). 3. Стан, коли все ро-

Адреса редакції: Київська область, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук», м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Громадська думка
Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор Валентина Храбуст

Історія життя Марії Заньковецької – це історія любові. Велике кохання до Миколи Садовського, яке дало їй багато щасливих і гірких хвилин, своїми драматичними колізіями перегукувалось із сюжетами п'єс, в яких вона грала. Не випадково її вчитель Марко Кропивницький зрозумів, що від цих страждань, яких актриса зазнала через своє кохання, вона не в силах була звільнитися навіть на сцені.

А прийшло це кохання несподівано. Заньковецька рано виходить заміж: у 18 років вона стала дружиною військового Олексія Хлистова. Її чоловік і чути не хотів, щоб вона присвятила себе театральному мистецтву. Тому Марії довелося тимчасово облишити думки про велику сцену і задовольнитися аматорськими

Павлович допомагає актрисі у створенні костюма до ролі циганки Ази, повідомляв також про те, що їде до голодуючих. Це єдиний лист Чехова до Заньковецької, який зберігся, адже листування між письменником і актрисою загинуло під час пожежі у Заньках. Там ішлося про наміри Чехова купити маєток біля маєтку Заньковецької на Чернігівщині та створити для неї п'єсу.

Майже 20 років працювала актрисою в різних трупах. Вона стає уособленням всього найкращого в українському театрі. Цьому сприяли не тільки талант, а й людські її якості: весела вдача, почуття гумору в складних життєвих обставинах, прагнення у всьому сприяти

Марія Заньковецька – легенда української сцени

Життєвий шлях Заньковецької розпочався прекрасного серпневого дня на Чернігівщині, у селі Заньки поблизу Ніжина. Батьками її були дрібні дідачі (поміщики) Адасовські. Оповідання старої бабусі, її пісні та приказки глибоко запали в душу вразливої дівчинки. Увесь навколишній світ став для Мані (як ласкаво її називали рідні) однією великою сценою.

виставами. Раптові зміни відбулися, коли у фортецю Бендери (де служив її чоловік) приїхав молодий військовий, який за відвагу під час битви на Шипці отримав Георгієвський хрест. Красивий, з чудовим голосом й артистичними здібностями, які уже були випробувані на аматорській сцені, він став учасником театральних вистав, до яких долучив і Марію Костянтинівну. Це був Микола Садовський. Вони грають закоханих Наталку і Петра в «Наталці-Полтавці» Івана Котляревського, ставлять живі картини на сюжети подій Російсько-турецької війни. Обоє мають великий успіх, і друзі радять їм іти на професійну сцену. Так народився їхній дует, в основі якого були любов до сцени і спільна сердечна прихильність. З цього моменту для Марії Заньковецької кохання до Миколи Садовського і театральна сцена будуть пов'язані між собою, захоплять її повністю, стануть її життям.

Уже з перших ролей актриса проявила надзвичайну гнучкість та експресію свого таланту, вміння ототожнювати себе зі своїми героїнями, відчувати їхні страждання і радощі так сильно, як власні. У цьому крилась сила її таланту. І цей неперевершений дар вона доповнювала прекрасною пластикою, вмінням виразно рухатись, майстерно використовувати свій глибокий низький голос. Завдяки цьому вона мала емоційний контакт із глядачами, які плакали і сміялися разом з нею.

Заради рідного театру Заньковецька свідомо відмовилась від розкошів царської імператорської сцени, віддавши українській до кінця своє чудове мистецтво, свій чудовий талант. Часом, після вистав з участю Марії Заньковецької, численна українська молодь, випрягши коней з візника, сама впрягалася й відвозила її додому, або садила на крісло й несла кварталами міста, співаючи пісні.

Наприкінці 1886 року Марія Заньковецька виступала з трупкою Марка Кропивницького у Петербурзі. Критика в захопленні вітала наших акторів. Микола Садовський писав у своїх спогадах про вплив Заньковецької у ролі Харитини з п'єси І. Карпенка-Карого «Наймичка» на петербурзьку публіку: «Вперше у житті своїм цей ситий, блискуче одягнений салон побачив, що й під драною свитиною не'ється чисте серце. Перед ним з'явилась не у розкішних вбраннях артистка, а бідне, забите життям дівча-наймичка».

Саме у Петербурзі познайомились Антон Чехов і Марія Заньковецька. Дружні стосунки продовжувались між ними і тоді, коли трупа переїхала до Москви. Там 12 січня 1892 року Чехов написав листа актрисі, з якого стає відомо, що саме Антон

молодим талантам. Вона взагалі надає матеріальну допомогу всім, хто до неї звертається: надсилає гроші, дарує театральні костюми, робить посаг молодим актрисам. Почуття, якими жила в цей час Заньковецька, геніально перетворювались у почуття її героїнь на сцені. Це підсилювало її емоційну енергетику, якою вона захоплювала глядачів.

Але її особисте життя стає все болючішим: постійні зради Миколи Садовського, сварки, спроби вкоротити собі віку. А потім саме вона, жінка, йшла на шляхетне примирення з коханим, як це було зокрема 1899 року в Києві на виставі за участю М. Садовського: вона з першого ряду партеру піднесла йому білу троянду любові. Після цього була ще одна важлива подія в їхньому житті, яка їх об'єднала: Микола Садовський привіз до Марії Заньковецької свого малого сина Юрка. Актриса не мала власних дітей, адже ще в молодості її чоловік Олексій Хлистов, через безпідставні ревності, сильно штовхнув її, коли вона була вагітна. Маленький Юрко став їй рідним, вона з любов'ю ним опікувалась, а хлопчик називав її мамою.

Симон Петлюра, який був, окрім іншого, театральним критиком, у статті про Заньковецьку з нагоди святкування її 25-літнього ювілею писав про неї так: «Могутній талант, який зробив би честь найкращій європейській сцені».

1917 року трагічна подія – смерть матері – спричиняє тяжку хворобу актриси. І в той же час відбуваються революційні катаклізми, які акторка сприймає критично. Свій останній притулок мандрівна зірка українського театру знаходить під дахом будинку в Києві по вулиці Великій Васильківській, 121, де раніше жила родина її рідної сестри Лідії.

4 жовтня 1934-го в київському оперному театрі, вщерть заповненому глядачами, відомий український оперний співак Михайло Донець оголосив: «Сьогодні, після тяжкої недуги, померла наша відома акторка Марія Заньковецька. Їм'я її протягом багатьох років було відоме не тільки в Україні, але й далеко поза її межами. Пам'ять актриси прошу вшанувати вставанням». Зойк несподіванки миттю пронісся залом, і всі глядачі мовчки піднялись.

Її порівнювали з відомими акторами світу – Елеонорою Дузе, Сарою Бернар, Джеммою Белянчіоні, а своєю творчістю вона доводила трагічний стан жінки-українки, більш того – трагічний стан України в пастках царсько-російського режиму.

За матеріалами інтернет-видання підготував Микола ОТИЧЕНКО

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.

Розрахунковий рахунок
UA 61300346000026000025662401
в ПАТ "Альфа-Банк" в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.